

PARAULA I VIDA

Any de pau i de llibertat religiosa

«Crist és la nostra Pau» (Ef 2,14)

En iniciar un nou Any i tot celebrant la Jornada Mundial per la Pau, deixem ressonar dintre nostre les paraules dels àngels als pastors, «Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra Pau als homes que estima el Senyor» (Lc 2,14). Viure tot l'any per donar a Déu la glòria que Ell es mereix. I acollir el do de la Pau per a totes les persones que estimem i coneixem, i per a tots els homes i dones del nostre món. La «Pau» resumeix i conté tots els béns que el Messies ens ha portat amb la seva vinguda com a Redemptor i una pau que resumeix tot el que els deixebles del Crist hem d'aportar al nostre món amb l'anunci i el testimoniatge de la nostra fe: «Quan entreu en una casa, digueu primer: "Pau en aquesta casa". Si allí hi ha algú que n'és digne, la pau que li desitgeu reposarà damunt d'ell; si no, tornarà a vosaltres» (Lc 10,5-6).

Mons. Vives en la trobada de Sant'Egidi

«Llibertat religiosa, camí per a la pau» (Benet XVI)

Aquest és el lema del Missatge del Papa per a la Jornada Mundial per la Pau que avui celebrem arreu. El Papa ens fa adonar que avui, en el món, existeixen formes diverses de limitació o de negació de la llibertat religiosa, de discriminació i marginació basades en la religió, i que són portades fins a la persecució i la violència en contra de les minories religioses: podem pensar en Pakistan, Índia, Aràbia, Iran, Xina...

La llibertat religiosa és autèntica quan és coherent amb la recerca de la veritat i amb la veritat de l'ésser humà. Això ens ofereix un criteri fonamental per al discerniment del fenomen religiós i de les seves manifestacions. Ens permet excloure la religiositat del fonamentalisme, de la manipulació i de la instrumentalització de la veritat. Per tant, tot el que s'oposa a la dignitat de l'ésser humà s'oposa a la recerca de la veritat, i no pot ser considerat com a llibertat religiosa.

Benet XVI va afirmar davant l'Assemblea General de les Nacions Unides que «els drets humans han d'incloure el dret a la llibertat religiosa, entès com a expressió d'una dimensió que és alhora individual i comunitària, una visió que manifesta la unitat de la persona, fins i tot distingint clarament entre la dimensió de ciutadà i la de creient» (18 d'abril de 2008). Actualment són moltes les àrees del món en què persisteixen formes de limitació a la llibertat religiosa, ja sigui on les comunitats de creients són una minoria, o bé on les comunitats de creients no són una minoria i pateixen també formes més sofisticades de discriminació i marginació, en el pla cultural i de participació en la vida pública civil i política. «És inconcebible —diu el Sant Pare al seu missatge de 2011—, que els creients hagin de suprimir una part de si mateixos —la seva fe— per a ser ciutadans actius. No hauria de caldre renegar de Déu per poder gaudir dels propis drets. Els drets associats amb la religió necessiten protecció, sobretot si se'ls considera en conflicte amb la ideologia secular predominant o amb posicions d'una majoria religiosa de naturalesa exclusiva.»

«Busqueu primer el Regne de Déu» (Mt 6,33)

Tot desitjant-vos un fel·líc any nou, preguem units perquè sigui temps de santedat i d'amor, temps de lloança al Creador i temps de servei a les criatures, temps de protecció als drets humans, incoent-hi el de la llibertat religiosa, i temps d'acollir el Regne de Déu!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Premi a Mans Unides

La presidenta de Mans Unides, Myriam García Abrisqueta, rep a Oviedo el Premi Príncep d'Astúries de la Concòrdia, que li lliurà el príncep Felip pels 50 anys d'activitat incansable d'aquesta organització catòlica en la lluita contra la pobresa i a favor de l'educació, i per les seves aportacions en la lluita contra la fam i per reduir la mortalitat per maternitat en el món. Aquesta ONG catòlica va començar les seves activitats fundada per les Dones d'Acció Catòlica i sempre han estat principalment dones les que han donat continuïtat a aquesta obra. Els 50.000 euros d'aquest premi aniran destinats a Haití.

GLOSSA

Els regals que em vaig trobant

Una mestra d'educació primària va escriure la seva carta als Reis Mags d'Orient. Deia així: «... Quan us escric la carta, sempre demano coses per a la família, per als amics, per a la gent que no conec tant..., però avui no demanaré res; avui només us vull agrair allò que em vaig trobant, regals tan valuosos com l'or, l'encens i la mirra. La qualitat humana en els companys del claustre i en el personal no docent de l'escola. La delicadesa de tracte i estimació dels mestres envers els alumnes de la classe; tant, que els fa sentir-se estimats. La creativitat que es veu pels passadissos i que fomenten els professors, tot ajudant els alumnes a cercar referents per anar creant el seu estil i manera de ser i fer pròpies. La constància i professionalitat de l'equip d'educadors, que posen l'accent en les actituds, l'única manera d'arribar a les aptituds. La vocació i dedicació de l'equip docent, que no passen desapercebudes pels pares i les mares. La feina ben feta, sovint secreta, que fa la nostra escola amb les entrevistes amb els pares, els informes que poden ajudar l'alumne a valorar la feina, els àlbums i els quaderns que recullen tot el que s'ha anat treballant a classe, les sortides, les colònies... El treball en equip, que fomenta l'harmonia

entre alumnes i professors i ganes d'encetar projectes nous. L'abocament a la innovació tecnològica, que ha estat un esforç de tots, que no ha menys tingut les relacions personals humanitzadores, tot esdevenint una ajuda per a la nostra tasca. La disponibilitat per anar a veure els alumnes seriosament malalts a casa seva, per ajudar-los a no deslligar-se de l'escola i la posterior acollida i acompanyament. El rigor, la puntualitat i el bon fer del personal d'administració i serveis que, malgrat la seva discreció, són imprescindibles per al bon funcionament del nostre gran engranatge. L'energia i la paciència de les persones que lideren persones i projectes. Tot el que fem per donar a conèixer qui és Jesús, de qui celebrem el naixement aquests dies, i el seu missatge d'amor i servei.»

Valorar tots els regals que es posen al nostre abast. Restar atents a tot el que rebem de la bondat de Déu. Descobrir el testimoni del seu amor en les persones amb què compartim la ruta diària, la seva presència en les situacions. «L'alegria que tingueren en veure l'estrella va ser immensa» (Mt 2,10). Com la que podem tenir nosaltres. I, si compartim l'alegria amb els companys de camí, encara més gran!

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

Fi d'any

El sol se pon emboirat
i tot lo món vermelleja
en la boira que fumeja
mor purpúria la ciutat.
Darrera d'un vel daurat
la muntanya es transfigura:
sembla apariència pura,
sembla tota fantasia:
aixís, en la llunyania
esfumant-se capvespral,
de real tota ideal
va tornant la vida mia.

(«El pas de l'any». Barcelona, 29/12/1909)

DIUMENGE II DESPRÉS DE NADAL

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient:

«El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantarà la meua tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat". M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir.

Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R. Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

(Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del libro del Eclesiàstic (Eclo 24,1-4.12-16)

La sabiduría hace su propio elogio, se gloria en medio de su pueblo. Abre la boca en la asamblea del Altísimo y se gloria delante de sus Potestades. En medio de su pueblo será ensalzada y admirada en la congregación plena de los santos; recibirá alabanzas de la muchedumbre de los escogidos y será bendita entre los benditos. Entonces el Creador del universo me ordenó, el Creador estableció mi morada: habita en Jacob, sea Israel tu heredad. Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y no cesaré jamás. En la santa morada, en su presencia ofrecí culto y en Sión me estableció; en la ciudad escogida me hizo descansar, en Jerusalén reside mi poder. Eché raíces en un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad.

▶ Salmo responsorial (147)

R. *La Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén, / Alaba a tu Dios, Sión: / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con la flor de harina; / él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

(Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya.

Por esto yo, que he oído hablar de vuestra fe en el Señor Jesús y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mi oración, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Lectura del Santo Evangelio según san Juan (Jn 1,1-18)

En el principio ya existía la Palabra, y la Palabra estaba junto a Dios, y la Palabra era Dios. La Palabra en el principio estaba junto a Dios. Por medio de la Palabra se hizo todo, y sin ella no se hizo nada de lo que se ha hecho. En la Palabra había vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió. Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que por él todos vinieran a la fe. No era él la luz, sino testigo de la luz. La Palabra era la luz verdadera, que alumbraba a todo hombre. Al mundo vino y en el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de ella, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les da poder para ser hijos de Dios, si creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de amor carnal, ni de amor humano, sino de Dios. Y la Palabra se hizo carne, y acampó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria propia del Hijo único del Padre, lleno de gracia y de verdad.

Naixement del Salvador.
Tríptic del Mestre d'Àvila.
Museu Lázaro Galdiano (Madrid)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): 1Jn 2,29-3,6 / SI 97 / Jn 1,29-34 □ **dimarts**: 1Jn 3,7-10 / SI 97 / Jn 1,35-42 □ **dimercres**: 1Jn 3,11-21 / SI 99 / Jn 1,43-51 □ **dijous**, Epifania del Senyor: Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12 □ **divendres**: 1Jn 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25 □ **dissabte**: 1Jn 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44 □ **diumenge** vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 3a setm.): Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Ac 10,34-38 / Mt 3,13-17.

El món antic tenia molt present l'experiència de la foscor. Depenia pràcticament del tot de les fonts naturals de llum. El sol marcava el ritme, i l'alternança de claror i fosca, de dia i nit, regulava l'horari de la vida humana. Les tenebres de la nit tan sols es podien esmorteir una mica gràcies al foc. La nostra civilització moderna té una relació ben diferent amb la llum: el control de l'electricitat i d'altres energies permet disposar de llum artificial en tot moment. En general, la foscor no provoca cap mena de por, perquè desapareix només de tocar un interruptor.

Actualment, la dificultat més aviat és que vivim enlluernats, amb un ex-

cés de llum. Per exemple, se sap que la contaminació lumínica, sobretot a les gran ciutats, impedeix de contemplar la bellesa del cel en la nit. Igualment, en un sentit figurat, ens enlluernen tota mena d'atractius publicitaris que ens prometen una felicitat fàcil.

Els evangelis associen el naixement de Jesús amb imatges de llum. L'estel brilla en el cel per guiar els savis que vénen d'Orient. Jesús mateix és presentat com la llum veritable que ve a il·luminar la humanitat, i que res no pot apagar. En l'ambient d'aquell temps, dominat per la foscor física i la incertesa espiritual, els primers cristians van veure en Jesús el qui finalment podia

esvaïr les tenebres del cor humà, el qui portava la veritat plena i permetia de veure el present i el futur amb claritat, sense temor.

En un món com el nostre, marcat per tantes llums artificials i per tantes propostes engegadores que impedeixen una visió adequada de la realitat, posar la mirada en Jesús, el Fill de Déu fet home, pot retornar als cors la capacitat de veure-hi clar. Jesús il·lumina la mirada interior de les persones que es deixen guiar per ell i permet distingir el bé i trobar el camí que porta a una felicitat autèntica i duradora.

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Creure en Déu va contra el progrés?

Oriol: —Mare, dius que la fe estimula el pensament, però, estimula també el progrés de la humanitat?

Gràcia: —Depèn de quin progrés parlis.

—Hi ha més d'un progrés?

—Hi ha el progrés científic, però també el progrés social dels pobles. Hi ha el progrés tecnològic, però també hi ha el progrés moral.

—No van sempre lligats?

—No sempre. Hi ha pobles molt avançats tecnològicament, però amb moltes mancances socials. Hi ha pobles que tenen costums molt nobles, però estan molt atrofiats tecnològicament. La fe, en la mesura que és anheli d'infiní, és motor de progrés, perquè és força que fa transcendir.

—Transcendir?

—Transcendir és anar més enllà, traspasar fronteres, superar barreres, conèixer nous mons. Transcendir

és no conformar-se amb el que s'és o amb el que es té.

—Quin és el motor del progrés científic?

—La raó és el gran motor del progrés científic i tecnològic, però també la imaginació, la passió, la tenacitat, la confiança en les pròpies facultats.

—I la fe, quin paper hi té?

—La fe no serveix per construir rentadores, ni cotxes, ni microones, ni mòbils, ni depuradores. No és un saber tècnic. La fe és motor, desig de Bé, de Bellesa, de Veritat, d'Unitat, és l'anheli que mou el científic.

—Però, en què contribueix al progrés?

—Sense fe, no hi ha progrés. Si no creiem en les facultats racionals, en els projectes que esbossem, mai no es fan realitat.

Francesc Torralba

(Ah sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

DÉU NO TÉ POR

Parlar al cor de les persones

Avui hi ha nous problemes per al cristià, però també grans oportunitats, especialment les de viure l'Evangeli d'una manera personal, profunda, convençuda. I això no és pas poca cosa.

Com comunicar avui la fe? Com donar testimoni de Jesús i del seu Evangeli? Si la comunicació de l'Evangeli ha de tenir primàcia en la vida de les nostres comunitats i institucions, cal que ho fem mirant allò que feien les primeres generacions cristianes.

Com a l'Evangeli de Joan, al capítol primer: els dos deixebles interrogaren Jesús, Andreu trobà el seu germà, Simó Pere, i li parlà de Jesús; després Jesús trobà Felip, però d'aquest parlà del *rabí* a Natanael, que finalment trobà Jesús. En la comunicació de l'Evangeli hi ha una mediació personal que no es pot passar per alt.

Per això, la humanitat del cristià és decisiva: és el que jo veig, les seves paraules, la seva vida, la seva actitud... Tot és important per a la comunicació de l'Evangeli, però la trobada personal és decisiva.

Per això cal tenir la simplicitat de ser personals: no cal saber-ho tot, utilitzar mètodes específics, sinó ésser humans i autèntics. El veritable problema és comunicar l'Evangeli al cor dels homes i les dones que viuen aventures inèdites i que estan immersos en un món que canvia.

El problema és parlar al cor, més encara: fer ressorgir el cor amb la Paraula de Déu, perquè la Paraula de Déu parla al cor. És el cor com a centre de l'home segons la visió bíblica. En realitat, allà on ressorgeix el cor, l'home i la dona esdevenen lliures.

El gran problema de cadascun de nosaltres és ésser homes i dones comunicadors de l'Evangeli. No amagar la nostra por darrere raonaments, obres, saviesa, protagonisme o institucions. Viure en un clima comunicatiu de l'Evangeli: aquest és el punt per a cadascun de nosaltres i per a les nostres comunitats.

Andrea Riccardi

(Déu no té por, Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

SANTORAL

2. ✠ Diumenge II després de Nadal. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, Auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la mare de Déu a Saragossa; sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. Dilluns. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. v), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinian); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tanari), mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, cardenal; beat Alan de Solminià, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

4. Dimarts. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Ana Seton, rel. paüla, dels Estats Units; bea-

ta Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.

5. Dimecres. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilià, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí; sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista.

6. ✠ Dijous. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. Divendres. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes. Sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

8. Dissabte. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

QUERIDOS ABUELOS

Saber envejecer

Como nos enseñan las historias y las leyendas, los mayores son los transmisores de las tradiciones, los guardianes de los valores ancestrales, el eslabón que une a las generaciones. La vejez, en suma, aporta la inmortalidad de la continuidad generacional, la única que razonablemente se puede ofrecer en esta tierra.

Hombres y mujeres debemos hacer que la última etapa de la vida sea una experiencia de sabiduría, benevolencia, tolerancia, participación y creatividad. Hagamos que sea realidad el refrán que dice: «Una abuela es una maravillosa madre con un montón de práctica. Un abuelo es viejo por fuera y joven por dentro.»

En mi libro he colocado dos lemas como inspiradores de mis reflexiones. El primero es de la madre Teresa de Calcuta, de 87 años cuando falleció, fundadora de las Misioneras de la Caridad y Premio Nobel de la Paz en 1979, de la que he escogido esta frase: «La soledad causa más muertes que cualquier enfermedad». El segundo lema es de otra mujer, Rita Levi-Montalcini, de 99 años, neuróloga y senadora vitalicia de Italia, premio Nobel de Medicina en 1986, que ha declarado lo siguiente: «¿Jubilarme? ¡Jamás! La jubilación destruye cerebros. El cuerpo se arruga, es inevitable, pero no el cerebro. Y el mío pronto cumplirá un siglo.»

Tenemos que ser conscientes de que hoy una vida larga ya no es privilegio de unos pocos sino el destino de la mayoría. El desafío está en saber envejecer, queridos abuelos.

Dr. Paulino Castells

(Queridos abuelos, Ediciones Ceac. Estimats avis, Ed. Columna)

ENTREVISTA

▶ VICTÒRIA GUINDULÁIN

La inserció de la dona

Iniciatives de Solidaritat i Promoció social al barri del Raval de Barcelona a través de programes socioeducatius que porten a terme voluntaris. Compten amb dos centres d'activitats oberts a persones de qualsevol origen, cultura o religió: Braval, per a nois; i Terral, per a noies. Fundat l'any 2002, Terral s'adreça a nenes i dones del barri, especialment les que corren el risc d'exclusió social, i facilita un àmbit de convivència i diàleg que afavoreix l'autonomia personal. La Victòria Guinduláin n'és la directora (www.terral.cat / 933 175 521).

Amb quin objectiu obre la porta cada dia Terral?

Des de primera hora del matí fins a darrera hora de la tarda, Terral obre les portes a tota dona que visqui al Raval. L'objectiu és fomentar la millora personal i proporcionar una preparació bàsica que faciliti la inserció laboral i l'adaptació social de nenes, joves i dones en un ambient de llibertat, confiança i diàleg.

A través de quins programes ajudeu nenes i dones?

Per a les nenes s'ofereix —a través d'un sistema tutorial individual (1@1)— un seguiment acadèmic i el suport necessari per millorar en els seus estudis fins a superar l'ESO i el Batxillerat. Es treballa comptant amb la col·laboració dels pares i en contacte amb l'escola. Es fomenten també els hàbits que ajuden al desenvolupament i a la maduració personals i els valors de la convivència. Per a les dones —algunes, mares d'aquestes nenes— oferim programes de capacitació laboral, llengua bàsica —català i castellà—, informàtica, cuina, gestió de la llar, taller de moda... Els programes promouen la cohesió educativa, social i cultural de les novingudes, respectant i valorant alhora les diferents aportacions de cada participant.

Quina formació oferiu a les dones que formen l'equip?

Pràcticament, tot el projecte el duen a terme les voluntàries. Per assolir els objectius és imprescindible, doncs, la seva promoció i formació. Un cop al mes fem la reunió del TOM (Transmissió d'Objectius Mensuals), on es comuniquen les fites inminents a tenir en compte, a més d'exposar les experiències i dificultats. I cada trimestre fem una jornada de formació. Una voluntària ha de tenir una bona formació humana i intel·lectual, generositat, el desig de lliurar-se als altres sense esperar res a canvi i saber treballar en equip.

Òscar Bardaji i Martin

Fira benèfica per a Guinea Equatorial a La Seu

La tasca de les voluntàries vinculades amb el projecte solidària de la Congregació de la Sagrada Família a Guinea Equatorial, es va veure generosament reflectida en l'exposició de treballs artesanals de costura que es va fer entre el 3 i el 8 de desembre al Centre Cívic de la Seu d'Urgell. L'objectiu, recollir fons per a l'escola que la Congregació de la Sagrada Família d'Urgell té a Nsork, localitat d'uns quatre mil habitants a la província de Wele-Nzas, a Guinea Equatorial. En la inauguració van participar Mons. Joan Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell, i Albert Batalla, Alcalde de la ciutat, com també la Mireia Pellicer, representant el Consell Comarcal de l'Alt Urgell, i la Mare Maria Colominas, en nom de les Germanes de la Sagrada Família. És un grup de quaranta dones que dediquen gran part del seu temps lliure a fer treballs d'artesanía manual i de costura que després es venen en aquesta mostra.

Mons. Vives va lloar la tasca incansable de les Germanes de la Sagrada Família al bisbat d'Urgell i arreu, tot convidant les moltes col·laboradores seglars presents a fer ben seu l'esperit de servei en la caritat de la Mare Anna Maria Janer, fundadora de la Congregació. Albert Batalla va destacar la feina ben feta pel grup de voluntariat que des de fa anys sosté aquesta iniciativa, i l'esperit de col·laboració entre les institucions i la ciutadania.

Aprovada la beatificació de la Germana Anna Maria Janer

El Papa Benet XVI ha aprovat el decret de miracle per a la beatificació de la Venerable de Déu Anna Maria Janer Anglarill, fundadora de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell. L'aprovació obre les portes a la propera beatificació d'aquesta fundadora catalana. La signatura va coincidir amb l'audiència del Sant Pare a Mons. Joan Enric Vives. L'Arquebisbe d'Urgell ja ha felicitat la congregació religiosa i ha manifestat la seva profunda satisfacció per la bona notícia. La Gna. Anna Maria Janer serà la primera fundadora catalana beatificada en territori de la Diòcesi d'Urgell. En l'actualitat, l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell es troba present a onze països: a Espanya, Andorra, Itàlia, Argentina, Paraguai, Uruguai, Xile, Colòmbia, Mèxic, Perú i Guinea Equatorial. Es tracta d'una presència que es desenvolupa en diversos camps d'acció: escoles, hospitals i residències, missions, parròquies, temps lliure i altres apostolats compatibles amb el carisma.

Els fets del miracle aprovat es remunten a l'any 1951. Ana Padrós Sellés que patia una poliartròsi degenerativa inflamatòria que l'impedia moure's amb normalitat, irreversible i incurable, es va recuperar per la intercessió de la Gna. Anna M. Janer.

Anna Maria Janer Anglarill va néixer el 18 de desembre de 1800 a Cervera (bisbat de Solsona) i va morir l'11 de gener de 1885 a Talarn (bisbat d'Urgell). El 1859 va fundar l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell a la Seu d'Urgell (bisbat d'Urgell). Les seves restes mortals descansen a la capella de la Residència Sagrada Família de la Seu d'Urgell des de 1961.

El seu procés de beatificació va començar el novembre de 1951. Fa poc més d'un any, el 3 de juliol de 2009, el Papa Benet XVI aprovava el decret de virtuts heroiques. Ara, amb l'autorització de la promulgació del decret de miracle, el Sant Pare Benet XVI obre les portes a la propera beatificació d'aquesta fundadora catalana.

La Vall de Boí celebra els deu anys de designació com a Patrimoni de la Humanitat

Dins el marc de la celebració del desè aniversari de la declaració per la UNESCO de Patrimoni Mundial de la Humanitat al conjunt romànic de la Vall de Boí, s'ha organitzat l'exposició «La Vall de Boí deu anys de Patrimoni Mundial». La mostra, es va inaugurar el 29 de novembre a l'Ajuntament de la Vall de Boí, a Barruera. A l'exposició, de caire itinerant, es fa un recorregut dels moments històrics que ha viscut la Vall, des de la construcció del romànic fins als nostres dies, i serà presentada per les persones que durant la seva vida han mantingut la cultura i tradicions de la Vall de Boí. Per celebrar aquest aniversari també s'ha fet un trencaclosques del 10è aniversari, una activitat d'homenatge a la gent de la Vall de Boí. Es pot veure, a Taüll, l'escultura «L'Ull», de l'artista ucraïnesa Oksana Mas; es faran actuacions amb els nens a les esglésies i es donaran a conèixer les darreres intervencions que s'han fet en el conjunt romànic. El conjunt romànic de la Vall de Boí està format per les esglésies de Sant Climent i Santa Maria de Taüll, Sant Joan de Boí, Santa Eulàlia d'Erill la Vall, Sant Feliu de Barruera, la Nativitat de Durro, Santa Maria de Cardet, l'Assumpció de Còll i l'ermita de Sant Quirc de Durro.

Preparació de l'Advent i el Nadal a les parròquies

Aquests dies en la majoria de les nostres parròquies s'han fet activitats catequètiques i litúrgiques per preparar amb els infants i adolescents la celebració del Nadal cristià.

Aquest va ser el cas de la parròquia de Santa Maria de Ponts on es va dur a terme una diada catequètica per viure l'Advent i preparar el Nadal, tot aprofitant el tercer diumenge de l'Advent, conegut amb el nom de «Gaudete», que significa joïós i alegre.

El dissabte, els infants veieren una pel·lícula de valors cristians, i tot seguit van compartir un berenar amb els companys i les catequistes i després d'una estona de jocs i de pintada de nades van participar de l'Eucaristia de la parròquia.

Acabada la celebració cada nen va rebre una imatge del Nen Jesús que s'ha beneït i que van dur a casa seva per poder posar els seus naixements, o en algun espai de la llar. Tot demanant a l'Infant, que ha de néixer en el cor de la humanitat, que vulgui néixer amb intensitat en la vida de la parròquia i del poble de Ponts.

Jornada solidària a Aravell

El Club de golf d'Aravell va ser l'escenari el 27 de novembre d'un torneig solidari a favor dels més necessitats, organitzat per aquesta entitat amb la col·laboració de Càritas d'Andorra i Càritas d'Urgell. L'objectiu va ser la recollida d'aliments de primera necessitat i de llarga caducitat, així com de lots de roba en el cas de les empreses i, en bon estat, per a particulars. La iniciativa es va començar el novembre i va concloure amb la celebració de la competició esportiva. La campanya ha fet possible la recollida de més de 100 quilos de roba, lots d'aliments frescos i de llarga durada i amb un alt valor nutritiu com ara arròs, llegums, llet i oli,... i donatius en efectiu per un import al voltant dels 900 euros, tot destinat per aquells que més ho necessiten.

DE L'ADVENT AL NADAL: SEGON DIUMENGE DE NADAL

L'anunci als pastors

El naixement de Jesús, del Fill de Déu, no podia quedar en l'anonimat. Els àngels, missatgers celestials, ho feren saber. No a tothom, sinó als «nets de cor perquè ells veuran Déu» (Mt 5,8).

I l'Evangeli ens parla de l'anunci als pastors que vetllaven de nit guardant els seus ramats. L'anunci de la Bona Nova, el cant del Glòria que entonaren els àngels... tot plegat trasbalsà aquells homes senzills. «Quan els àngels els deixaren, els pastors es deien entre ells: "Arribem-nos a Betlem a veure això que ha passat i que el Senyor ens ha fet saber"... "Hi anaren, de pressa i trobaren Maria i Josep, amb el Nen posat a la menjadora. En veure-ho van contar el que els havien anunciat d'a-

quell Infant» (Lc 2, 15-17).

Els pastors van a Betlem, no solament a veure el que ha passat, també a contar a tothom el que els havien dit de l'Infant. Qui troba Jesús no pot deixar de dir-ho als altres. I l'encontre amb Jesús és motiu de profunda alegria:

«Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit» (Lc 2,20).

A uns tres quilòmetres de Betlem, es troba el poble de Beit Sahur, on la tradició recorda el Camp dels Pastors. De fet, unes coves i una esglésiola guarden el record d'aquest passatge. La cova és molt evocadora i a l'esglésiola hi trobem tres pintures que il·lustren la pàgina evangèlica.

El grup escultòric que adorna la font ens ajuda a identificar el lloc.

Més tard, un estel serví de reclam a uns Mags d'Orient que també vingueren per adorar l'Infant i oferir-li els seus presents.

Mn. Ramon Sarries